

1.ª Fira del Dibuix Un mercat atapeït

Els propassats dies 16 i 17 de setembre, va tenir lloc la 1.ª Fira del Dibuix de Granollers. L'assistència, tant de participants com de públic, va ser molt nombrosa. A la gran quantitat d'expositors, locals i d'altres comarques, s'hi va afegir una considerable aflluència de gent, repartida entre el públic habitual de les tardes de la Porxada, els curiosos, els amics i coneguts, i els que hi passaven per casualitat. Tant per aquesta banda, com per la de les vendes, es pot considerar que els resultats finals van ser molt favorables, ja que hi havia molta gent que marxava amb dibuixos sota el braç, encara que —i com era d'esperar— les compres es van polaritzar entorn dels artistes locals, que eren els que la gent coneixia.

El fenomen d'aquest tipus de Fires, té dos nivells d'anàlisi, i que en el cas de la que comentem s'evidencien molt clarament, i quesibé s'interrelacionen: l'organització confon una Fira del Dibuix amb un mercat del dijous, tant per l'estructura física —**espai**— com per l'estructura racional —**ideologia**—.

Quant a la distribució espacial, la Porxada va ser un marc massa estret per acollir-hi a sota tota la gent que participava a la Fira. L'amuntegament de les minúscules zones destinades a cada artista, feia feixuc el pas, no es podia mirar detingudament les obres, la gent havia d'abocar-se a les taules. Si difícil era mirar les obres més ho era intentar passar entremig de les files de taules, tant pel poc espai com per la gent que s'hi acumulava. Unes valles que circumdaven el re-

cinte dificultaven la circulació per la zona.

Quant a l'estructura ideològica, l'organització s'encarrega, primer de tot, de remarcar el motiu i l'interès estricte i únicament comercial de la Fira amb rètols com «Inverteixi en pintura i dibuix», «Regategi però compri», «...a la Fira els artistes mig-regalaran llurs obres...», etc., despullant així l'activitat artística de tot possible contingut personal de l'autor i condemnant la producció artística a ser un element decoratiu amb unes úniques propietats —això sí, fonamentals— de valor de canvi i prou. En aquest nivell, es compleix totalment la pretensió dels organitzadors de continuar l'ambient creat per les Fires de l'Ascensió amb aquesta Fira del Dibuix, atribuint el mateix caràcter comercial a ambdues manifestacions.

Malauradament, les directrius generals de les obres participants (exclouint-ne uns quatre o cinc noms, d'aquí i de fora) acomplien **per se** aquesta funció comercial de l'art, deixant de banda tant la investigació i treball formal com les especulacions intel·lectuals. Podríem situar aquestes obres dins les coordenades més pobres del realisme burgès del s. XIX, amb tímides incursions dins un impressionisme, entès tan sols com a pinzellada menuda i abundant.

Sense pretendre-ho, aquesta manifestació ha estat també una mostra del nivell en què es troba l'activitat artística d'un sector determinat i molt homogeni de pintors locals, així com de molts vinguts de fora. Una vegada més, veiem com aquesta esmentada ac-

tivitat s'arrossega entre el paisatgisme bucolitzant més tronat i provincià, i les figures més amanerades, que van convertint-se en un auto-plagi progressiu més que en una línia de treball. I és tan sols això el que agrada als botiguers granollerins des de sempre i possiblement per molt temps més encara. Així es compleixen, cada vegada amb més insistència, les interpretacions del paisatgisme com a fenomen lligat a una certa ideologia i a una classe social.

Es aquesta classe, qui des de sempre ha tingut por a les aventures formals, a l'activitat que representi recerca i investigació, i sobretot a qualsevol replantejament de les funcions de l'art dins la societat, per al compromís d'evolució. I tenir-ne por vol dir, en aquest cas, no acceptar-ho, no tenir-ho en compte, no fer-ne cas, ignorar-ho, rebutjar-ho. Un altre dels rètols penjats a la Porxada deia «Compreu figura, paisatge, marina o muntanya». Això vol dir marginació i discriminació **a priori** de les comptades presències amb caràcter no-figuratiu, condemnades a un decantament ja per part de l'organització.

D'altra banda, tan perillós pot resultar seguir fent paisatges tradicionals i folklòrics, com fer surrealisme de segona mà o «remakes» de mirós, modigliannis, etc. que des d'un altre aspecte afirmen també la pobresa a nivell conceptual de qui s'autonomena, sovint, artista, a part de la possible traça tècnica o habilitat manual.

Afortunadament, però, no tothom vol ignorar les propostes avantguardistes que s'han anat formulant al llarg d'aquest segle (i de les quals en tenim gran tradició a Catalunya). Tres o quatre noms presents a la Fira i molts que no hi van voler participar (em refereixo ara a l'àmbit local) semblen meditar encara sobre l'art, com a treball com a experiència tant estètica com moral, com a investigació i recerca. No tothom vol ser encara un continuador d'en Vayreda.

MANEL CLOT i GENDRA

Música

III Festival Internacional de Música de Granollers Franz Schubert

Organitza Joventuts Musicals

7 d'octubre, tarda a les 8
MUSEU DE GRANOLLERS

Conferència - Presentació

Jordi Maragall i Noble

Director de la Conselleria de la Generalitat de Catalunya

Orientacions per a una política musical

7 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Concert extraordinari

Homenatge als 50 Anys de l'Escola de Música

Waiblingen Chamber Orchestra

Francesc Llongueres, director

14 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Quartet Numen

Gerard Claret, violi
Josep R. Hevia, violi
Joan Josep Pàmies, viola
Josep Redondo, violoncel

15 d'octubre, tarda a les 7
MUSEU DE GRANOLLERS

Eulàlia Solé, piano

20 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Conferència

Albert Argudo

Franz Schubert:
La porta del romanticisme

21 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

Gonçal Comellas, violi

M.ª Glòria Vila-Puig, piano

22 d'octubre, tarda a les 7
MUSEU DE GRANOLLERS

Concert Memòria de Lluís Prats

Cor Madrigal

Director: Manuel Cabero

28 d'octubre, nit a les 10'30
MUSEU DE GRANOLLERS

M.ª Carme Bustamante, soprano
Manuel García i Morante, piano

Audicions Musicals per a Escolars

Concert comentat

Waiblingen Chamber Orchestra

Direcció i comentaris: Francesc Llongueres

Vida i obra de Schubert

Grup Instrumental

Comentaris de Ramon Camps

Amb el suport de l'

Excel·lentíssim Ajuntament de Granollers

Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Ministeri de Cultura
Direcció General de la Música